

Věc C-547/19

**Shrnutí žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce podle čl. 98 odst. 1
jednacího řádu Soudního dvora****Datum doručení:**

15. července 2019

Předkládající soud:

Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumunsko)

Datum předkládacího rozhodnutí:

13. května 2019

Navrhovatelé:

CY

Asociația „Forumul Judecătorilor din România“

Odpůrci:

Inspekția Judiciară

Consiliul Superior al Magistraturii

Înalta Curte de Casație și Justiție

Předmět původního řízení

Opravné prostředky podané Asociația Forumul Judecătorilor din România (sdružení „Fórum rumunských soudců“) a CY proti usnesení ze dne 28. března 2018, které vydal Secția pentru judecători în materie disciplinară (dále jen „kárné kolegium“) Consiliul Superior al Magistraturii (Nejvyšší soudní rada, Rumunsko; dále jen „CSM“), kterým byl zamítnut návrh na vstup sdružení „Fórum rumunských soudců“ do řízení na podporu CY a opravný prostředek podaný CY proti soudnímu rozhodnutí tohoto kárného kolegia ze dne 2. dubna 2018, kterým bylo vyhověno kárné žalobě podané Inspekția Judiciară (dále jen „soudní inspekce“) proti CY a kterým bylo CY uloženo kárné opatření spočívající v odvolání z funkce soudce.

Předmět a právní základ žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

Na základě článku 267 SFEU se žádá o výklad článku 2 SEU, čl. 19 odst. 1 SEU a článku 47 Listiny základních práv Evropské unie

Předběžná otázka

Musí být článek 2 Smlouvy o Evropské unii, čl. 19 odst. 1 této Smlouvy a článek 47 Listiny základních práv Evropské unie vykládány v tom smyslu, že brání tomu, aby Ústavní soud (orgán, který podle vnitrostátního práva není soudní institucí) zasahoval do způsobu, jakým nejvyšší soud vyložil a uplatnil podústavní právní předpisy při činnosti spočívající v ustavování soudních senátů?

Uplatňovaná ustanovení unijního práva

Článek 2 SEU a čl. 19 odst. 1 SEU

Článek 47 Listiny základních práv Evropské unie

Uplatňovaná ustanovení vnitrostátního práva

Constituția României (Ústava Rumunska), hlava V, nadepsaná „Curtea Constituțională“ (Ústavní soud) (články 142–147) a oddíl 1 kapitoly VI, nadepsané „Autoritatea judecătorească“ (soudní orgán), hlavy III, nadepsané „Autoritățile publice“ (veřejné orgány) (články 124–126)

Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii (zákon č. 317/2004 o Nejvyšší radě soudnictví) opětovně zveřejněný v *Monitorul Oficial al României*, Partea I, nr. 628 ze dne 1. září 2012, ve znění pozdějších změn a doplňků, články 1, 3 a 37–39, které stanoví, že CSM je garantem nezávislosti soudnictví a stanoví strukturu a funkce CSM

Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor (zákon č. 303/2004 o postavení soudců a státních zástupců), opětovně zveřejněný v *Monitorul Oficial al României*, Partea I, nr. 826 ze dne 13. září 2005, ve znění pozdějších změn a doplňků

- článek 98, který stanoví, že soudci a státní zástupci jsou z disciplinárního hlediska odpovědní za porušení služebních povinností, jakož i za jednání, které ohrožuje prestiž soudnictví;
- článek 99 písm. o), podle kterého nedodržení ustanovení týkajících se náhodného přidělování věcí představuje kárné provinění;

- článek 100, který v písmenu e) stanoví odvolání z funkce jako jedno z kárných opatření, která mohou být uložena soudcům a státním zástupcům;
- článek 101, který stanoví, že opatření stanovená v článku 100 jsou ukládána koleгии CSM.

Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară (zákon č. 304/2004 o organizaci soudnictví), opětovně zveřejněný v *Monitorul Oficial al României*, Partea I, nr. 827 ze dne 13. září 2005, ve znění pozdějších změn a doplňků

- článek 29, který stanoví funkce Colegiul de conducere (dále jen „Řídící rada“) zřízené u Înalta Curte de Casație și Justiție (Nejvyšší kasační soud, dále jen „ICCJ“), mezi které patří schválení Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă (řád o organizaci a správním fungování);
- články 32 a 33 týkající se senátů složených z 5 soudců, v jejich pozdějších zněních, posuzované předkládajícím soudem v bodě týkajícím se odůvodnění žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce.

Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a ICCJ (řád o organizaci a správním fungování ICCJ), opětovně zveřejněný v *Monitorul Oficial al României*, Partea I, nr. 1.076 ze dne 30. listopadu 2005, ve znění pozdějších změn a doplňků, články 28 a 29, které se týkají senátů složených z 5 soudců a postupu pro jmenování soudců do těchto senátů.

Rozhodnutí Ústavního soudu Rumunska č. 685 ze dne 7. listopadu 2018, zveřejněné v *Monitorul Oficial al României*, Partea I, nr. 1021 ze dne 29. listopadu 2018.

Stručný popis skutkového stavu a původního řízení

- 1 Soudním rozhodnutím ze dne 2. dubna 2018 kárné kolegium CSM vyhovělo kárné žalobě soudní inspekce na CY, která je soudkyní působící u Curtea de Apel București (odvolací soud v Bukurešti), z důvodu spáchání kárného provinění uvedeného v čl. 99 písm. o) zákona č. 303/2004 a uložilo jí opatření spočívající v odvolání z funkce soudce.
- 2 Kárný soud uvedl, že CY - která na jednání dne 22. ledna 2016, kdy byla jmenována k účasti na jednání soudního senátu, ačkoli ze strany řádně jmenovaného soudce bylo zahájeno předběžné šetření v předmětné věci již na jednání dne 30. října 2015 (byli vyslechnuti obžalovaní a bylo povoleno shromáždění důkazů), povolila další jednání, čímž protiprávně rozhodla ve věci, nařídila doplnění důkazů, změnu právní kvalifikace, přijetí dodatečných prohlášení obžalovaných a svědků, umožnila hlavní líčení a nakonec vynesla rozsudek v prvním stupni - se dopustila kárného provinění stanoveného v čl. 99

- písm. o) zákona č. 303/2004, jelikož byla závažným způsobem porušena ustanovení týkající se náhodného přidělování věcí.
- 3 Usnesením vydaným dne 28. března 2018 kárný soud zamítl návrh na vstup do řízení na podporu CY, který podalo sdružení „Fórum rumunských soudců“, jako nepřijatelný, přičemž uvedl, že nebyla prokázána existence vzniklého a trvajících zájmu.
 - 4 Sdružení „Fórum rumunských soudců“ a CY podaly opravné prostředky proti usnesení ze dne 28. března 2018 a CY podala opravný prostředek proti soudnímu rozhodnutí ze dne 2. dubna 2018; tyto opravné prostředky byly předkládajícím soudem, ICCJ, spojeny.
 - 5 Rozhodnutím Ústavního soudu č. 685 ze dne 7. listopadu 2018 (dále jen „rozhodnutí č. 685/2018“) bylo vyhověno opravnému prostředku podanému předsedou vlády Rumunska a byla zjištěna existence právního sporu ústavní povahy mezi Parlamentem a ICCJ, který vyvstal v důsledku rozhodnutí Řídící rady ICCJ, počínaje rozhodnutím č. 3/2014, na základě kterých pouze 4 z 5 členů senátů složených z 5 soudců byli jmenováni losováním, v rozporu s ustanoveními článku 32 zákona č. 304/2004 ve znění Legea nr. 255/2013 (zákon č. 255/2013). Bylo nařízeno, aby ICCJ neprodleně provedl losování jmenování všech členů senátů složených z 5 soudců.
 - 6 V důsledku tohoto rozhodnutí byli dne 9. listopadu 2018, na základě rozhodnutí Řídící rady ICCJ č. 137 ze dne 8. listopadu 2018, jmenováni losováním členové senátů složených z 5 soudců pro rok 2018.
 - 7 Po zveřejnění rozhodnutí č. 685/2018 dne 29. listopadu 2018 byla na základě soudního rozhodnutí kárného kolegia CSM č. 1367 ze dne 5. prosince 2018 přijata ustanovení, „která zaručují soulad s požadavky uvedenými v [rozhodnutí č. 685/2018]“.
 - 8 Za účelem dosažení souladu se soudním rozhodnutím kárného kolegia CSM č. 1367 ze dne 5. prosince 2018 senát, kterému byla věc přidělena, ve složení stanoveném rozhodnutím Řídící rady ICCJ č. 137 ze dne 8. listopadu 2018, usnesením ze dne 10. prosince 2018 nařídil vyškrtnutí věci z rejstříku soudu, a to za účelem náhodného přidělení senátu, jehož složení bude určeno losováním podle pravidel schválených CSM prostřednictvím výše uvedeného soudního rozhodnutí.
 - 9 Dne 13. prosince 2018 bylo v sídle ICCJ v souladu se soudním rozhodnutím kárného kolegia CSM č. 1367 ze dne 5. prosince 2018 uskutečněno losování za účelem jmenování členů senátů složených z 5 soudců pro rok 2018, a spis projednávané věci byl tedy náhodně přidělen senátu složenému z pěti soudců - Civilní 3 - 2018 (senát, který podává žádost o rozhodnutí o předběžné otázce).
 - 10 Ve spojených věcech navrhovatelka CY uplatnila námitku nezákonnosti složení soudních senátů (přičemž uvedla, že spis měl být předán soudnímu senátu ustavenému pro rok 2019), námitku nezákonnosti soudních rozhodnutí kárného

kolegia CSM č. 1367 ze dne 5. prosince 2018 a č. 1535 ze dne 19. prosince 2018 a rozhodnutí Řídící rady ICCJ č. 2/2019, č. 157/2018 a č. 153/2018, námitku nezákonnosti zastoupení soudní inspekce, odpůrkyně, a námitku protiústavnosti článku 32 zákona č. 304/2004 a Ordonanța Guvernului nr. 77/2018 (legislativní nařízení č. 77/2018).

- 11 Dne 11. února 2019 CY, navrhovatelka, založila do spisu návrh na podání žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce k Soudnímu dvoru.

Základní argumenty účastníků původního řízení

- 12 CY tvrdí, že Ústavní soud překročil svou pravomoc, čímž porušil právo CY na spravedlivý proces. Pokud by totiž Ústavní soud nezasáhl do činnosti nejvyššího soudu, nebyla by ohrožena zásada kontinuity soudního senátu a věc by byla správně přidělena jednomu ze senátů složených z 5 soudců ustavených, v souladu s článkem 32 zákona č. 304/2004, v roce 2019.
- 13 Navíc prostřednictvím Legea nr. 207/2018 (zákon č. 207/2018), kterým se mění zákon č. 304/2004, vnitrostátní zákonodárce stanovil, že senáty, které projednávají věci týkající se odpovědnosti soudců, se mohou skládat pouze ze soudců specializovaných v této oblasti. Účast soudců, kteří nezískali specializaci v oblasti odpovědnosti soudců, představuje porušení zákonných ustanovení, v důsledku čehož je ustanoven soudce, který nespĺňuje záruky stanovené zákonem.
- 14 Prostřednictvím řady správních rozhodnutí CSM bylo na jedné straně rozhodnuto o ustavení tří senátů složených z 5 soudců a na straně druhé o pokračování existence senátů vylosovaných dne 13. prosince 2018 také během roku 2019, ačkoli vnitrostátní zákon stanoví, že pro probíhající rok bude složení senátů složených z 5 soudců stanoveno prostřednictvím losování uskutečněného na začátku roku. Pokračování činnosti soudního senátu po lhůtě stanovené zákonem představuje porušení čl. 6 odst. 1 [Evropské úmluvy o lidských právech] a v důsledku toho článku 47 Listiny s přesahem na článek 2 SEU.
- 15 CSM, který je správním orgánem, tím, že uložil nejvyššímu soudu určité jednání, porušil zásady právního státu, přičemž ohrozil nezávislost a nestrannost při výkonu soudnictví, které musí být zákonem stanoveným soudem vždy dodržovány.

Stručné odůvodnění žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

- 16 V úvodu odůvodnění žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce předkládající soud líčí vývoj zákonných ustanovení týkajících se senátů složených z 5 soudců.
- 17 Senáty složené z 5 soudců byly do vnitrostátní legislativy poprvé zavedeny prostřednictvím Legea nr. 202/2010 (zákon č. 202/2010), který změnil články 32 a 33 zákona č. 304/2004. Tyto senáty rozhodující v trestních věcech a jiných než

trestních věcech byly organizovány odděleně od senátů ICCJ a vykonávají roli soudce pro soudní přezkum v rámci nejvyššího soudu. Jmenování členů senátu bylo provedeno předsedou ICCJ na začátku každého roku a vedení bylo zajištěno předsedou ICCJ, místopředsedou nebo předsedou kolegia.

- 18 Rozhodnutím č. 24. ze dne 25. listopadu 2010 Řídící rada ICCJ, v rámci úpravy řádu o organizaci a správním fungování ICCJ, stanovila pravidlo, podle kterého jmenování dalších čtyř členů senátu složeného z 5 soudců, s výjimkou předsedy, není prováděno na základě diskrečního uvážení, ale náhodně prostřednictvím losování.
- 19 Zákon č. 255/2013 změnil článek 32 zákona č. 304/2004 o organizaci soudnictví, přičemž uzákonil pravidlo o losování členů senátů složených z 5 soudců.
- 20 V souvislosti se zjevnými rozpory mezi čl. 32 odst. 5 zákona č. 304/2004, podle kterého „Senátu složenému z 5 soudců předsedá předseda nebo místopředseda [ICCJ], pokud je součástí senátu, ve smyslu odstavce 4, případně podle potřeby předseda trestního kolegia nebo nejstarší soudce“ a čl. 33 odst. 1 téhož zákona, který stanovil, že „Předseda [ICCJ] nebo v jeho nepřítomnosti místopředseda předsedá plenárnímu zasedání, senátu složenému z 5 soudců a v rámci kolegií jakémukoli senátu, pokud se účastní řízení“, přijala Řídící rada ICCJ rozhodnutí č. 3 ze dne 28. ledna 2014 ohledně změny a doplnění řádu o organizaci a správním fungování ICCJ, kterým bylo stanoveno, že *Senátům složeným z 5 soudců podle potřeby předsedá předseda, místopředsedové, předseda trestního kolegia nebo nejstarší soudce* a losování se v případě těchto senátů týká pouze ostatních čtyř členů.
- 21 Zákon č. 207/2018, který změnil článek 32 zákona č. 304/2004, zachoval pravidlo, podle kterého Řídící rada ICCJ na začátku každého roku schvaluje počet a složení senátů složených z 5 soudců, a odstranil předchozí nejasnosti, přičemž stanovil, že losování se týká všech členů senátu složeného z 5 soudců.
- 22 V důsledku této legislativní změny přijala dne 4. září 2018 Řídící rada ICCJ rozhodnutí č. 89/2018, v němž uvedla, že *„V rámci posouzení ustanovení článku 32 zákona č. 304/2004 (...), s odkazem na činnost senátů složených z 5 soudců, většinou konstatuje, že ustanovení nového zákona představují organizační pravidla týkající se složení senátů se zvláštní právní úpravou, které byly ustaveny ‚na začátku každého roku‘, a při absenci přechodných pravidel se uplatní od 1. ledna 2019“*.
- 23 V této souvislosti přijal Ústavní soud, na který se dne 2. října 2018 obrátil předseda vlády Rumunska, rozhodnutí č. 685/2018, ve kterém mimo jiné stanovil, že *„s ohledem na jednání [ICCJ], prostřednictvím Řídící rady, které lze z ústavního hlediska sankcionovat a které neposkytuje záruky, pokud jde o řádné obnovení právního rámce pro fungování senátů složených z 5 soudců, je povinností [CSM] – Kárného kolegia, na základě svých ústavních a právních*

pravomocí (...), najít řešení ohledně zásad týkajících se složení senátů stanoveného zákonem a zaručit uplatňování těchto řešení“.

- 24 V návaznosti na toto rozhodnutí přijala CSM soudní rozhodnutí č. 1367 ze dne 5. prosince 2018 a č. 1535 ze dne 19. prosince 2018. Na základě těchto soudních rozhodnutí uskutečnil ICCJ losování nových soudních senátů pro rok 2018 a jejich činnost pokračovala také v roce 2019, ačkoli pro přidělené věci nebylo do konce roku 2018 nařízeno žádné opatření, jelikož došlo k odklonu od tehdy existující judikatury nejvyššího soudu, podle které v případě, že soudní senát, ve složení stanoveném na jeden rok, neučinil v určité věci žádná opatření do konce roku, je složení soudního senátu změněno a věc je přidělena soudci vylosovanému pro nový kalendářní rok.
- 25 Předkládající soud uvádí, že ohledně slučitelnosti zásahu Ústavního soudu s články 2 a 19 SEU a s článkem 47 Listiny vyvstává v projednávané věci vícero problémů.
- 26 Prvním problémem je postavení Ústavního soudu a jeho zařazení v rámci složení státních orgánů. Ústavní soud totiž není soudní institucí, jelikož není součástí soudních orgánů, a při jmenování jeho členů hraje politický faktor důležitou roli, neboť čl. 142 odst. 3 Ústavy Rumunska stanoví, že z 9 členů Ústavního soudu „jsou tři soudci jmenováni Poslaneckou sněmovnou, tři Senátem a tři prezidentem Rumunska“. Tudíž v rámci orgánu, který rozhodoval o otázce existence ústavního konfliktu mezi soudní mocí a zákonodárnou mocí, bylo zákonodárnou mocí jmenováno 6 členů, zatímco soudní moc nijak nepřispěla ke složení orgánu, který konflikt vyřešil.
- 27 Druhý problém, který vyvstal v řízení o právním konfliktu ústavní povahy se zákonodárnou mocí, se týká subjektů, které mohou toto řízení zahájit. Podle čl. 146 písm. d) Ústavy Rumunska je řízení zahájeno pouze na návrh prezidenta Rumunska, jednoho z předsedů obou komor, předsedy vlády nebo předsedy CSM.
- 28 Vzhledem k extrémně křehkému rozdílu mezi nezákonností aktu a konfliktem ústavní povahy se zákonodárnou mocí existují předpoklady, pro omezenou kategorii právních subjektů, pro podání správní žaloby nebo jiných obdobných opravných prostředků, které jsou souběžné ve vztahu k těm, které jsou stanoveny v rámci soudních institucí.
- 29 Lze tvrdit, že se v projednávané věci jedná o veřejné orgány, které sledují veřejný zájem, ale na druhé straně je třeba uvést, že s výjimkou předsedy CSM jsou dalšími aktivně legitimovanými subjekty orgány mající politickou povahu. Spojením tohoto aspektu s politickým zapojením do jmenování členů Ústavního soudu se vytváří předpoklady pro využívání tohoto nedostatku k zásahům do soudnictví pro politické účely nebo v zájmu některých politicky vlivných osob. Předkládající soud v této souvislosti připomíná, že zásah předsedy vlády, který se uskutečnil rozhodnutím č. 685/2018, nastal v době, kdy předseda Poslanecké sněmovny, který rovněž zastával funkci předsedy vládní strany, figuroval jako

obžalovaný v trestním řízení projednávaném trestním senátem složeným z 5 soudců.

- 30 Třetí problém se týká rozlišení mezi „nezákonností“ aktu/zásahu a „právním konfliktem ústavní povahy“ mezi soudní mocí a zákonodárnou mocí. „Právní konflikt ústavní povahy“, který není definován Ústavou ani právními předpisy, mezi soudní mocí a zákonodárnou mocí“, podle judikatury Ústavního soudu předpokládá konkrétní jednání nebo konkrétní činy, kterými si jeden nebo více orgánů nárokuje pravomoci, funkce nebo kompetence, které podle Ústavy náleží jiným orgánům veřejné moci, anebo opomenutí orgánů veřejné moci spočívající v prohlášení nepřislušnosti nebo v odmítnutí splnit určité úkony, které spadají do jejich povinností.
- 31 Předkládající soud považuje způsob, jakým se takovéto obecné úvahy uplatňují na právní konflikt ústavní povahy se zákonodárnou mocí, za problematický. Soudní instituce jsou při své soudní nebo správní činnosti neustále povolávány k výkladu a uplatňování normativních aktů přijatých zákonodárcem. Absence shody mezi výkladem soudů a vůlí zákonodárce tudíž tvoří obsah pojmu „nezákonnost“. Soudní rozhodnutí, které je v rozporu se zákonem, je nezákonné rozhodnutí, a správní akt, který je v rozporu se zákonem, je nezákonný akt, a nikoli vyjádření „právního konfliktu ústavní povahy se zákonodárnou mocí“. Nápravnými prostředky je v takových případech použití opravných prostředků nebo případně podání správní žaloby.
- 32 Ústavní soud vytýká ICCJ to, že jak v době přijetí rozhodnutí č. 3/2014, tak v době přijetí rozhodnutí č. 89/2018 si Řídící rada přisvojila výkladové funkce spadající do soudní činnosti, funkce příslušející soudním senátům, a rovněž mu vytýká skutečnost, že výklad zákonných ustanovení poskytnutý Řídící radou byl v rozporu s vůlí zákonodárce. Podle Ústavního soudu tento způsob jednání představuje zneužití ze strany Nejvyššího soudu.
- 33 Předkládající soud uvádí, že na jedné straně je obtížné pochopit posouzení, podle kterého si Řídící rada přisvojila výkladové funkce, které příslušely soudním senátům. Je zřejmé, že vzhledem k tomu, že Řídící rada disponovala na základě zákona funkcemi při ustavování senátů složených z 5 soudců, tak tato úloha mohla být naplněna pouze na základě výkladu příslušných právních ustanovení. Výklad článku 32 zákona č. 304/2004 nebylo možné ponechat na diskrečním uvážení soudních senátů, jelikož z chronologického hlediska bylo nutné nejprve ustavit tyto senáty, což je úloha, která spadá do působnosti Řídící rady.
- 34 Řídící rada neměla objektivně na výběr, zda bude nebo nebude vykládat ustanovení článku 32 zákona č. 304/2004, ale měla pouze na výběr mezi různými výklady tohoto legislativního textu.
- 35 Pokud jde o výklad, pro který se Řídící rada rozhodla s odkazem na rozhodnutí č. 3/2014, nelze popřít nejasnost odstavce 5 článku 32 ve znění stanoveném zákonem č. 255/2013, jehož doslovný výklad nebyl udržitelný, jelikož by vytvořil

odlišný režim pro situaci předsedy a místopředsedy ICCJ na jedné straně a pro situaci předsedy trestního kolegia a nejstaršího soudce na straně druhé. Skutečnost, že v situaci, kdy pravidlo nebylo jasné a vyžadovalo uvedení protichůdných ustanovení v soulad, se nejvyšší soud prostřednictvím Řídící rady rozhodl pro konzervativní výklad, který upřednostňoval smysl zákona, který byl nejbližší předchozímu legislativnímu řešení, nemůže mít význam úmyslného aktu spočívajícího v popření vůle zákonodárce.

- 36 Ústavní soud navíc neudělal nic jiného, než že proti výkladu učiněnému nejvyšším soudem postavil vlastní řešení spočívající v uvedení nejasných ustanovení obsahu zákona v soulad, přičemž rozšířil upřesnění učiněné zákonodárcem pouze ve vztahu k předsedovi a místopředsedovi ICCJ také na předsedu trestního kolegia.
- 37 Předkládající soud nejprve uvádí, že výklad článku 32 zákona č. 304/2004, ve znění platném po přijetí zákona č. 207/2018, přijatý Ústavním soudem není samozřejmý, a dále zdůrazňuje, že neexistuje žádný prvek, který by vedl k myšlence „postoje síly“ nejvyššího soudu a „systematickému odporování“ vůli zákonodárce. Pouhá skutečnost, že v situaci, kdy zákonodárce po dobu 4 let nezasáhl za účelem vyjasnění vlastní vůle, jednal nejvyšší soud v souladu s původním výkladem, nemůže být zaměněna s postojem *systematického* popírání vůle zákonodárce.
- 38 Předkládající soud činí tato upřesnění, jelikož Ústavní soud založil rozlišení mezi nezákonností a konfliktem ústavní povahy se zákonodárnou mocí na předpokladu, že došlo k úmyslnému a systematickému porušování vůle zákonodárce. Ústavní soud zmiňuje „systematický postoj [ICCJ] zakládající se na základních předpokladech, které jsou v rozporu se zásadou dělby moci ve státě“.
- 39 Soudní dvůr je prostřednictvím žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce tázán zaprvé na výklad pojmu „právní stát“, na němž je založen článek 2 SEU, s odkazem na článek 19 SEU a článek 47 Listiny, tedy výklad, kterým se stanoví, zda v situaci, jako je situace v projednávané věci, může být činnost nejvyššího soudu členského státu kontrolována a sankcionována prostřednictvím zásahu takového orgánu, jako je Ústavní soud Rumunska.
- 40 Kromě toho, s přihlédnutím k tomu, že Ústavní soud, ačkoli není součástí systému soudních institucí a nemá soudní funkce, nařídil přesun pravomocí, které podle zákona příslušely ICCJ, ze soudní instituce na CSM, předkládající soud uvádí, že svévolný zásah, kterým se provádí ověření zákonnosti činnosti ICCJ, tedy ověření, které nahrazuje zákonné soudní řízení (správní žaloby, procesní námítky vznesené v rámci žalob atd.), může mít negativní dopad nejen na nezávislost soudnictví, ale také na základy právního státu, a to na základě smyslu, který Soudní dvůr Evropské unie připisuje tomuto pojmu, na němž je založen článek 2 SEU.